

ons interesseeren, zelf, zonder gebruik te maken van hulpgrootheden, in de formules optreden, en wij zijn daardoor in staat om allerlei betrekkingen ineens neer te schrijven, in plaats van de grootheden eerst te moeten ontbinden, met de op zich zelf beteekenislooze componenten apart te werken, en het resultaat later weder samen te stellen.

Op deze wijze opgevat vormt ook de elementaire verzekeringswiskunde een symbolengebouw, dat zich in schoonheid wel niet meten kan met de paleizen uit de zuivere mathesis, maar dat door harmonie en doelmatigheid toch een aantrekkelijke verblijfplaats kan zijn voor degenen, die daarin uit kracht van hun beroep moeten wonen. Zelf mede te werken tot de voortdurende verbetering van dit gebouw is mij steeds een plicht en een genoegen geweest.

U, Mijne Heeren Directeuren en Curatoren,

ben ik ten zeerste erkentelijk, dat Gij mij door de eervolle benoeming tot buitengewoon hoogleeraar in staat stelt thans ook anderen op te leiden tot medewerking aan diezelfde taak, welke, hoezeer uit een wetenschappelijk oogpunt ook van een beperkt karakter, voor de samenleving toch van een zoo groote beteekenis is. Gaarne had ik van die erkentelijkheid almede doen blijken door rekening te houden met den, naar ik weet, in Uw midden levenden wensch, dat de nieuw optredende hoogleeraren in hun inaugureele rede een onderwerp behandelen, dat verband houdt met den gereformeerden grondslag onzer Universiteit. Er stond mij zelfs wel een onderwerp voor den geest, dat ruimschoots gelegenheid bood om naast het terrein van de verzekeringswiskunde ook dat van het geloof te betreden; maar de ervaring heeft mij geleerd, dat men een werk van dien aard niet moet ondernemen, zonder over een groote ruimte van tijd te beschikken. En ik had ook rekening te houden met een anderen wensch van U, een die mij uitdrukkelijk kenbaar was gemaakt; den wensch namelijk, dat ik mijn inaugureele rede zou houden vóór het halve-eeuwsfeest der Universiteit, dat wij op het punt staan te vieren. Om aan dat verlangen te voldoen stond voor mij, die door mijn practische werkzaamheden bovendien voor den theoretischen arbeid slechts een beperkte hoeveelheid tijd heb te missen, geen andere weg open, dan een onderwerp voor mijn rede te kiezen, dat niet aan de grenzen, maar in het centrum van mijn leervak is gelegen. Daarbij koesterde ik de hoop, dat Gij, en allen, die in de Vrije Universiteit belang stellen, de overtuiging, dat ik mijn ambt niet heb aanvaard zonder de grondslagen van het verzekeringswezen nauwkeurig getoetst te hebben aan mijn gereformeerde geloof, wel reeds zult hebben geput uit mijn U bekende verhandeling over Verzekering en Voorzienigheid. Het is mijn oprechte bede, dat de arbeid, welke ik onder Uw toezicht aan de Vrije Universiteit hoop te verrichten, door 's Heeren zegen moge bijdragen tot bevoor-